

विष्णुसूक्तम्

viṣṇusūktam

ॐ विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रोवोच्चं यः पार्थिवानि विममे रजाग्मसि यो अस्कभायदुत्तरगं

सधस्थं विचक्रमाणस्तेधोरुगायः । विष्णोरराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः

इनप्त्रेस्थो विष्णोः स्स्यूरसि विष्णोर्धृवमसि वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥

om viṣṇor_nukam vīryāṇi provocām yah pārthivāni vimame
rajāgṁsi yo askabhāyaduttaragm sādhaстham

vicakramāñasredhorugāyah । viṣṇor_arāṭamasi viṣṇoh

prṣṭamasi viṣṇoh snaptresthō viṣṇoh ssyūrasī

viṣṇordhruvamasi vaisṇavamasi viṣṇave tvā ॥

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्याम् । नरो यत्र देवयवो मदन्ति । उरुक्रमस्य स हि

बन्धुरित्था । विष्णोः पदे परमे मध्व उथसः ।

tadasya priyamabhipātho aśyām । naro yatra devayavo

madanti । urukramasya sa hi bandhūritthā । viṣṇoh pade pārame
madhva uthsah ।

प्रतद्विष्णुस्तवते वीर्याय । मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठः । यस्योरुषु त्रिषु

विक्रमणेषु । अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ।

radiosai

pratadviṣṇusstavate vīryāyaḥ mṛgo na bhīmaḥ kucaro giriṣṭhāḥ
 yasyoruṣu triṣu vikramaneṣu adhikṣiyanti bhuvanāni viśvāḥ
 परो मात्रया तनुवा वृधान । न ते महित्वमन्वश्नुवन्ति ॥ उभे ते विद्म रजसी पृथिव्या
 विष्णो देवत्वम् । परमस्य विथ्से ।

paro mātrayā tānuvā vṛdhānaḥ na te mahitvamanvaśnuvantil
 ubhe te vidmaḥ rajasi prthivyā viṣṇo devatvam paramasyā
 vithsel

विचक्रमे पृथिवीमेष एताम् । क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन् । ध्रुवासो अस्य कीरयो
 जनासः । ऊरुक्षितिग्रं सुजनिमाचकार ।

vicakrame prthivīmeṣa etām kṣetrāya viṣṇurmanuṣe daśasyan
 dhruvāso asya kīrayo janāsaḥ ūruksitigm sujanimācakāra
 त्रिर्देवः पृथिवीमेष एताम् । विचक्रमे शतर्चसं महित्वा । प्रविष्णुरस्तु
 तवसस्तवीयान् । त्वेषग्ग्रह्यस्य स्थविरस्य नाम ॥

trirdēvah prthivīmeṣa etām vicakrame śatarcasam mahitvā
 praviṣṇurastu tavasastavyān tvēṣagghyasya sthavirasya
 nāma ॥

radiosai

अतो देवा अवन्तुनो यतो विष्णु-र्विचक्रमे । पृथिव्यास्सप्त धामभिः । इदं
 विष्णु-र्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् । समूढमस्य पागं सुरे । त्रीणि पदा विचक्रमे
 विष्णुगोपा अदाभ्यः । ततो धर्माणि धारयन् । विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो ब्रतानि
 पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यस्सखा ॥

ato devā avantuno yato viṣṇu-rvicakramel pṛthivyāssapta
 dhāmabhiḥ । idam viṣṇu-rvicakrame tredhā nidadhe padam ।
 samūḍhamasya pāgṁ sure । trīṇi padā vicakrame viṣṇurgopā
 adābhyaḥ । tato dharmāṇi dhārayan । viṣṇoh karmāṇi paśyata
 yato vr̄atāni paspaśel indrasya yujiyassakhā ॥

तद्विष्णोः परमं पदग्रं सदा पश्यन्ति सूर्यः । दिवीव चक्षुराततम् । तद्विप्रासो
 विपन्यवो जागृवाग्रं सस्समिन्धते । विष्णो-र्यत्परमं पदम् । पर्यास्या अनन्तरायाय
 सर्वस्तोमोऽति रात्र उत्तम महर्भवति सर्वस्यास्यै सर्वस्य जित्यै सर्वमेव तेनाप्नोति
 सर्वं जयति ॥

tadviṣṇoh parāmam pādagm sadā paśyanti sūrayah । divīva
 caksurātātam । tadviprāso vipanyavō jāgrvāgm sassamindhate
 viṣṇo-ryatpāramam pādam । paryāptyā anantarāyāya
 sarvastomo'ti rātra uttama maharbhavati sarvāsyāptyai
 sarvāsyā jityai sarvameva tenāpnoti sarvam jayatii ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

om sāntih sāntih sāntih ॥